

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2017

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

mun. Chișinău

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
TIMOFTI Vladimir
TOMA Nadejda
ALERGUȘ Constantin

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile și avocatul Nicolaescu Gheorghe în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, în cauza penală privind-o pe

Prodan Ana XXXXXXX, născută la *XX.XX.XXXX*,
originară și domiciliată în mun. *XXXXXXXX*, str.
XXXXXXXX nr. X/X, ap. XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *12.12.2014 – 15.04.2016;*

Instanța de apel: *27.04.2016 – 07.10.2016;*

Instanța de recurs: *26.12.2016 – 07.02.2017.*

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 15 aprilie 2016, Prodan A. a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, deoarece nu s-a constatat în acțiunile acesteia existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Prodan A. a fost învinuită în faptul că, urmărind scopul deținerii și folosirii actului oficial fals de importanță deosebită și folosit certificatul de naștere (duplicat) seria și nr. NA-V 0170128 eliberat la 17.01.2003, pe care l-a prezentat la SEDP sect. Centru, mun. Chișinău, str. Alexandru cel Bun nr. 56, mun. Chișinău la 29.04.2014 din motivul schimbării numelui de familie din „Țurcan” în

„Prodan”, i-a fost eliberat buletinul de identitate seria B nr. 01035880, cu fișa de însoțire seria RABA nr. 0339666 (valabile), iar la 08.05.2014, pașaportul cetățeanului Republicii Moldova seria B nr. 1791238 (valabil).

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, organul de urmărire penală a reținut că, *în drept*, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi și eliberează de obligații*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat acuzatorul de stat, care a solicitat casarea totală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Prodan A. să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6 000 lei.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că, prima instanță a pus la baza sentinței de achitare, probe ce nu au fost apreciate corect, fapt ce a dus la adoptarea unei sentințe ilegală.

Tot în această ordine de idei, apelantul a indicat că probele care au fost administrate de organul de urmărire penală demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal.

Martorul Tataru V., angajat al serviciului Stării Civile sect. Botanica, mun. Chișinău fiind audiat a declarat că a fost stabilit conform registrelor că certificatul de naștere (duplicat) a fost transmis în anul 2001 Oficiului Stării Civile sect. Botanica, mun. Chișinău, fiindu-i eliberat lui Dogaru I.. Mai mult, martorul a accentuat că certificatul de naștere (duplicat) nu putea să se păstreze timp de doi ani în Arhiva Centrală și să fie eliberat în anul 2003, așa cum pretinde inculpata, deoarece numărul de certificate de naștere (duplicat) eliberate anual este impunător.

Așadar, apelantul a menționat că declarațiile martorului Tataru V. au fost pe deplin confirmate prin Scrisoarea Serviciului de Stare Civilă nr. 06-3439 din 01.07.2014, Scrisoarea Serviciului de Stare Civilă nr. 06-5664 din 03.10.2014, dar și prin Raportul de expertiză nr. 7065 din 05.09.2014, prin s-a constatat că blancheta certificatul de naștere cu seria și nr. NA-V 0170128 (duplicat) pe numele Țurcan A., a.n. 1984, este cu deosebiri de cea de model tip.

Prin urmare, apelantul a indicat că probele administrate la caz combat în mod incontestabil poziția inculpatei, pe care s-a bazat prima instanță la adoptarea sentinței.

Procurorul a mai menționat că Prodan A. a deținut începând cu 17.01.2003, certificatul de naștere (duplicat) fals cu seria și nr. NA-V 0170128, pe care l-a folosit și în baza căruia a beneficiat de dreptul de a obține acte (buletin de identitate și pașaport) până la 08.05.2014, când s-a adresat la SEDP sect. Centru, mun. Chișinău, solicitând schimbarea numelui din „Țurcan” în „Prodan”.

Astfel, la adoptarea sentinței de achitare, prima instanță a omis proba prezentată suplimentar de către procuror în cadrul ședinței de judecată, și anume Scrisoarea nr. 01-262 din 18.01.2016 prin care se comunică că au fost operate rectificări a prenumelui inculpatei din „Anna” în „Ana” și a patronimicului din „Xxxxxx” în „Xxxxxx”, în baza cererii depuse de către Țucan A. la Direcția audiență și eliberarea documentelor a SSC la 18.03.2008. Or, rectificarea solicitată de către Prodan A. la 18.03.2008, era deja operată în certificatul de naștere (duplicat) seria și nr. NA-V 0170128 din 17.01.2003, pe numele cet. Țurcan A. (a.n. 03.09.1984).

Reieșind din circumstanțele constatate de către organul de urmărire penală, procurorul a conchis că inculpata Prodan A. cunoștea că deține și folosește un certificat de naștere (duplicat) fals, care îi acordă dreptul de a perfecta acte de stare civilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, apelul declarat a fost admis, sentința a fost casată total din oficiu și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia procesul penal intentat în privința lui Prodan A. a fost încetat, din motivul intervenirii amnistiei – art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM.

5. Verificând probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a dat o nouă apreciere a acestora în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, potrivit căruia fiecare probă este apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și a constatat că Prodan A. urmărind scopul deținerii și folosirii actului oficial fals de importanță deosebită și folosit certificatul de naștere (duplicat) seria și nr. NA-V 0170128 eliberat la 17.01.2003, pe care l-a prezentat la SEDP sect. Centru, mun. Chișinău, str. Alexandru cel Bun nr. 56, mun. Chișinău la 29.04.2014 din motivul schimbării numelui de familie din „Țurcan” în „Prodan”, i-a fost eliberat buletinul de identitate seria B nr. 01035880, cu fișa de însoțire seria RABA nr. 0339666 (valabile), iar la 08.05.2014, pașaportul cetățeanului Republicii Moldova seria B nr. 1791238 (valabil).

Astfel, instanța de apel a cercetat în ședința de judecată și a ajuns la concluzia că inculpata Prodan A. se face vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că declarațiile martorului Tataru V. confirmă faptul că certificatul de naștere (duplicat) este fals, din motiv că acesta a fost eliberat în anul 2001, însă a fost transmis titularului abia în a. 2003, ceea ce era imposibil, deoarece în Arhiva Centrală așa tip de documente nu sunt păstrate o perioadă atât de îndelungată de timp.

Tot în această ordine de idei, instanța de apel a reținut că certificatul de naștere (duplicat) eliberat pe numele inculpatei Prodan A. este fals, fapt confirmat prin Scrisorile Serviciului de stare nr. 06-3439 din 01.07.2014 și nr. 06-5664 din 03.10.2014 și prin Raportul de expertiză nr. 7065 din 05.09.2014, în care s-a indicat că blancheta

certificatului de naștere cu seria și nr. NA-V 0107028 eliberat pe numele Țurcan A., a.n. 1984 este diferită de cea de model tip.

Instanța de apel, a mai menționat că prin scrisorile Serviciului Stării Civile emise în cauza dată, s-a constatat faptul că inculpata Prodan A. a deținut începând cu 17.01.2003 certificatul naștere (duplicat) fals cu seria și nr. NA-V 0170128 pe care l-a folosit și în baza căruia a beneficiat de dreptul de a obține acte, și anume buletin de identitate și pașaport, până la 08.05.2014 când s-a adresat la SEDP sect. Centru, mun. Chișinău, cu solicitarea schimbarea numelui din „Țurcan” în „Prodan”.

Instanța de apel, de asemenea, a indicat că vinovăția inculpatei Prodan A., se dovedește și prin Scrisoarea nr. 01-262 din 18.01.2016, prin care Serviciul Stării Civile comunică că au fost operate rectificări a prenumelui inculpatei din „Anna” în „Ana”, precum și a patronimicului din „Xxxxxx” în „Xxxxxx”. Toate aceste rectificări au fost operate în baza cererii depusă de către ultima la Direcția audiență și eliberarea documentelor S.S.C. din 18 martie 2008.

Așadar, instanța de apel a apreciat ca fiind declarativă și fără suport probatoriu versiunea inculpatei Prodan A., precum că nu a săvârșit fapta imputată, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

În continuare, ca rezultat al cercetării probelor administrate la caz și circumstanțelor faptice reținute instanța de apel a calificat fapta reținută în sarcina inculpatei în baza prevederilor art. 361 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: confecționarea, deținerea și folosirea unui document oficial, care acordă drepturi și eliberează obligații.

Respectiv, se exclud celelalte semne calificative indicate în actul de învinuire, și anume: vânzarea documentelor oficial, a imprimantelor, ștampilelor sau sigiliilor false, deoarece nu s-au confirmat.

Instanța de apel a concluzionat că sentința contestată nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate, în vederea stabilirii adevărului cu privire la săvârșirea infracțiunii de către inculpata Prodan Ana, astfel că la adoptarea unei sentințe de achitare, prima instanță nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, 101, 384, 390 alin. (1) Cod de procedură penală.

În altă ordine de idei, instanța de apel a remarcat că inculpata cade sub incidența art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 2016 și publicată la 09 septembrie 2016.

Tot aici, a fost accentuat faptul că inculpata a săvârșit o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, potrivit art. 16 Cod penal.

În atare situație, potrivit prevederilor art. 107 alin. (1) Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de apel a concluzionat că se impune

încetarea procesului penal intentat în privința lui Prodan A., din motivul existenței circumstanței care exclude tragerea la răspundere penală a inculpatei, și anume, amnistia.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și avocatul Nicolaescu G. în numele inculpatei Prodan A. au atacat-o cu recurs ordinar.

6.1. Procurorul, invocând drept temei de casarea pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel cu transmiterea la rejudecarea a cauzei în aceeași instanță de apel, într-un al complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat, acuzatorul invocă că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel nu a ținut de cerințele art. 414 Cod de procedură penală.

În cauza dată, instanța de apel nu a respectat aceste prevederi ale legii, precum și explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 44 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, care prevăd că nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar în acest caz decizia contestată urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată, după cum prevede art. 435 Cod de procedură penală, întrucât eroarea comisă de către instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Recurentul, totodată mai consideră că instanța de apel eronat a aplicat în privința inculpatei amnistia.

În acest context, menționează că potrivit alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, care manifestă căința activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 12 al prezentei legi.

În cazul dat, procurorul remarcă că s-a constatat că inculpata Prodan A. nu a recunoscut vinovăția în cele incriminate, nici la etapa urmăririi penale, nici la etapa judecării cauzei în fond.

Astfel, că decizia instanței de apel este pripită și neîntemeiată în partea încetării procesului penal, din care motiv urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

6.2. Avocatul Nicolaescu G. în numele inculpatei Prodan A. solicită casarea totală a deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

În susținerea recursului declarat, avocatul indică că instanța de apel eronat a aplicat în privința inculpatei amnistia.

Potrivit alin. (1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, aceasta se aplică

în cazul în care persoanele implicate într-un proces penal manifestă căința activă în cadrul procesului penal. De asemenea, se prevede că încetarea procesului penal conform alin. (1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate.

Așadar, atrage atenția asupra faptului că în cadrul examinării prezentei cauze în ordine de apel, nu a fost solicitat acordul scris al inculpatei Prodan A. în privința legii amnistiei, însă nici nu a fost pusă în discuție aplicarea în privința ultimei a legii nominalizate.

Recurentul, consideră că instanța de apel și-a depășit atribuțiile și competențele atribuite prin lege aplicând legea amnistiei fără acordul scris al inculpatei Prodan A..

Mai mult ca atât, după cum a fost menționat supra, inculpata nu a recunoscut vinovăția în cele incriminate, iar instanța de apel aplicând legea amnistiei în privința ultimei, rezultă că o recunoaște vinovată de infracțiunea incriminată, fapt cu care recurentul nu este de acord.

Recurentul, consideră că în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

În această ordine de idei, apărătorul indică că la etapa urmăririi penale nu au fost confirmate prin toate dubiile apărute în cauza dată, drept urmare prima instanță a decis corect achitarea inculpatei de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, în speța dată nu a fost demonstrată latura subiectivă a componentei de infracțiune, respectiv nu este legătura de cauzalitate între faptul infracțional și consecințele survenite.

În drept, recurentul indică drept temei casare pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acestea urmează a fi admise, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată, din următoarele motive.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în cazurile stipulate în articolul dat.

În cauza supusă judecării sunt declarate două cereri de recurs, astfel instanța de recurs se va expune punctat asupra soluției adoptate pe marginea acestora.

7.1. Referindu-se la recursul declarat de către acuzatorul de stat, Colegiul penal lărgit indică că recurentul invocă temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427

Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă în esență, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul aplicării în privința inculpatei Prodan A. a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, și încetării în privința acesteia a procesului penal, de către instanța de apel.

Așadar, analizând conținutul recursului declarat în raport cu materialele dosarului, și cu legislația în vigoare aplicabilă la speța dată, Colegiul penal lărgit menționează că eroarea indicată de către recurent nu poate fi corectată de către instanța de recurs, din care motiv decizia contestată se casează total și se remite cauza la rejudecare în aceeași instanță de apel.

Colegiul penal lărgit indică, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel după pronunțarea sentinței de achitare a respectat prevederile art. 413-414 Cod de procedură penală, a judecat cauza în limitele apelurilor declarate, însă incorect a stabilit că în speța dată este aplicabil institutul amnistiei.

Astfel, Colegiul penal lărgit remarcă că procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculpate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezența lege.

Până la devenirea hotărârii judecătorești irevocabile, orice instanță ordinară este în drept, în baza art. 2 din Legea nr. 210, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal, în privința sa, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210.

În contextul dat, este necesar de a preciza că, înainte de a aplica actul amnistiei față de inculpat, instanța urmează să determine, dacă acesta a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă.

Tot aici, se indică că alin. (2) din Legea nr. 210 stipulează expres că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 Cod penal.

Art. 57 Cod penal, prevede că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: *persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciu pricinuit prin infracțiune.*

Așadar, reieșind din textul normei citate supra, se conchide că pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul din criteriile enumerate supra.

De asemenea, recunoașterea integrală a vinovăției de către inculpat și judecarea cauzei penale la solicitarea inculpatului în procedura simplificată reglementată de art. 364/1 sau art. 509 Cod de procedură penală, este considerată ca contribuirea activă a persoanei inculpate la descoperirea infracțiunii.

În continuare, Colegiul penal lărgit indică că, în cazurile când inculpatul a săvârșit o infracțiune prin care nu s-a cauzat vreun prejudiciu părții vătămate sau când inculpatul nu a solicitat examinarea cauzei potrivit procedurilor reglementate de art. 364/1 și art. 509 Cod de procedură penală, prevederile art. 2 din Legea nr. 210 sunt aplicabile față de inculpat, dacă acesta în cursul judecării cauzei, la orice etapă, a recunoscut integral vinovăția.

În consecință, raportând prevederile menționate, la speța dată, Colegiul penal lărgit punctează că instanța de apel greșit și neîntemeiat a aplicat actul amnistiei în privința inculpatei Prodan A., deoarece din materialele dosarului se constată că aceasta nu a recunoscut integral vinovăția, prin urmare n-a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit reține ca fiind întemeiate argumentele procurorului invocate în partea incorectitudinii aplicării actului amnistiei în privința inculpatei Prodan A. cu încetarea procesului penal.

7.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Nicolaescu G. în numele inculpatei, instanța de recurs menționează că recurentul în motivarea recursului declarat face referire la două aspecte omise de către instanța de apel.

În primul rând recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul condamnării inculpatei Prodan A. în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, iar în rândul doi, acesta invocă faptul ilegalității aplicării amnistiei în privința inculpatei.

Cât privește argumentele invocate de către avocatul Nicolaescu G. asupra incorectitudinii aplicării amnistiei în privința inculpatei, instanța de recurs le consideră ca fiind întemeiate, reținând în acest sens expunerile care au fost indicate asupra recursului procurorului referitor la aceeași eroare comisă de către instanța de apel, la punctul 7.1 al prezentei decizii.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit consideră irelevant expunerea repetată asupra aceluiași argumente.

În continuare, Colegiul penal lărgit referindu-se la argumentele recurentului privind constatarea greșită a vinovăției inculpatei Prodan A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal, le consideră ca fiind neîntemeiate, iar în privința acestei statuări se expun următoarele considerente:

Instanța de apel la judecarea apelurilor declarate a supus analizei și cercetării ansamblu probator administrat la dosar, ajungând la concluzia că prima instanță a adoptat o sentință nefondată, dispunând achitarea inculpatei Prodan A. de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal susține concluziile instanței de apel referitor la constatarea în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate și săvârșirea acesteia în circumstanțele de fapt stabilite de către organul de urmărire penală.

Astfel, instanța de apel corect a indicat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpata Prodan A. nu echivalează cu achitarea acesteia, deoarece vinovăția ei este confirmată prin următoarele probe administrate de către organul de urmărire penală, și anume: declarațiile martorului Tataru V.; scrisoarea Serviciului de Stare Civilă nr. 06-3439 din 01.07.2014; scrisoarea Serviciului de Stare Civilă nr. 06-5664 din 03.10.2014 și raportul de expertiză nr. 7065 din 05.09.2014.

De asemenea, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel just a statuat că prin scrisoarea nr. 01-262 din 18.01.2016, Serviciul de Stare Civilă a comunicat că au fost operate rectificări a prenumelui inculpatei din „Anna” în Ana” și a patronimicului din „XXXXX” în „XXXXX”, în baza cererii depuse de către Țurcan A. la 18.03.2008. Or, rectificarea solicitată de către Prodan A. la 18.03.2008 a fost deja operată în certificatul de naștere (duplicat) seria și nr. NA-V 0170128 din 17.01.2003, pe numele cet. Țurcan A. Respectiv, în asemenea circumstanțe instanța de apel a reținut că inculpata Prodan A. cunoștea despre faptul că deține și folosește un certificat de naștere (duplicat) fals, care-i acordă dreptul de a perfectă acte de stare civilă.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține ca fiind întemeiate aprecierile instanței de apel cu privire la calificarea faptei infracționale reținute în sarcina inculpatei în componența de infracțiune prevăzută la art. 361 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: confecționarea, deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi și eliberează obligații.

Tot aici, se remarcă că instanța de apel corect și întemeiat a exclus din învinuirea adusă inculpatei, semnele calificate: vânzarea documentelor oficiale, a imprimantelor, ștampilelor sau sigiliilor false, deoarece nu s-au confirmat în procesul de judecare a cauzei.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că argumentele avocatului inculpatei cu privire la nevinovăția inculpatei Prodan A. și condamnarea acesteia pentru o faptă care nu întrunește elementele infracțiunii, sunt respinse ca fiind neîntemeiate, din considerentele menționate supra.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit referindu-se la ambele recursuri declarate în această cauză penală, constată că instanța de apel a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar aceasta eroare nu

poate fi corectată de către instanța de recurs, din care motiv s-a decis asupra remiterii la rejudecare a cauzei date în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile și avocatul Nicolaescu Gheorghe în numele inculpatei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, în cauza penală privind-o pe *Prodan Ana XXXXX*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 21 martie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

TIMOFTI Vladimir

TOMA Nadejda

ALERGUȘ Constantin

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

OPINIE SEPARATĂ

formulată de judecătorul Ghenadie NICOLAEV conform art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală pe cauza penală privind învinuirea lui Prodan Ana Sergiu în baza art. 361 alin. (1) Cod penal

07 februarie 2017

mun. Chișinău

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-313/2017 din 07 februarie 2017 au fost admise recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile și avocatul Nicolaescu Gheorghe în numele inculpatei, decizia instanței de apel a fost casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

Cu soluția adoptată pe marginea acestei cauze penale nu sunt de acord din considerentele ce urmează.

Consider că instanța de apel eronat **a apreciat** conținutul probelor administrate în cauză, contrar prevederilor prescise în art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții greșite de condamnare a inculpatei Prodan Ana în baza art. 361 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, statuez că prima instanță corect a ajuns la concluzia că inculpata urmează a fi achitată de comiterea infracțiunii prevăzute la 361 alin. (1) Cod penal, din motiv că în acțiunile acesteia nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, consider că prima instanță a adoptat o sentință întemeiată, fiind în deplină concordanță cu circumstanțele de fapt stabilite de către organul de urmărire penală.

În susținerea acestei idei, menționez că în speța dată prima instanță corect a stabilit că acțiunile inculpatei nu cuprind modalitățile de săvârșire a infracțiunii incriminate, și anume cele prevăzute la dispoziția art. 361 alin. (1) Cod penal.

Așadar, se indică că prin deținere, potrivit dispoziției art. 361 Cod penal, se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează obligațiuni, sau a imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Prin folosire, în sensul art. 361 Cod penal, se înțelege prezentarea sau aplicarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

În contextul dat, punctez că prima instanță corect a indicat în conținutul sentinței adoptate că, prin probele prezentate de către acuzatorul de stat nu a fost demonstrată învinuirea adusă inculpatei, nu fost stabilită concret metoda dobândirii certificatului fals, care au fost mijloacele utilizate în acest scop, nu a fost demonstrată nici latura subiectivă, și anume că inculpata a știut că certificatul de naștere (duplicat) pe care îl folosește este fals, și nici latura obiectivă, la fel nu a fost stabilit scopul infracțiunii, precum a fost învinuită inculpata prin rechizitoriu „*urmând scopul deținerii și folosirii actului oficial fals, a deținut și folosit certificatul de naștere (duplicat) NA-V 0170128 eliberat la 17.01.2003.*”

În concluzie, menționez că susțin poziția primei instanței și consider juste aprecierile acesteia, referitor la faptul că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești nu au fost aduse probe certe și concrete ce ar demonstra că inculpata știa că deține și folosește un act fals și a dorit săvârșirea acestor acțiuni, ce au dus la survenirea urmărilor prejudiciabile. De asemenea, nu fost stabilit scopul pe care l-a urmărit inculpata prin săvârșirea infracțiunii incriminate.

Astfel, consider că învinuirea adusă inculpatei în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, nu a fost probată, iar făcând trimitere la prevederile art. 8 Cod de procedură penală, menționez că o persoană nu poate fi condamnată în baza unor presupuneri.

Prin urmare, consider că în speța dată trebuia adoptată o decizie de menținere a sentinței primei instanțe, prin care inculpata Prodan A. a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal

Față de considerentele ce preced, îmi exprim dezacordul cu colegii din completul de judecată pe marginea judecării cauzei date în ordine de recurs.

În temeiul art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, expun și semnez prezenta opinie separată în cauza dată, care o anexez la dosar.

Judecător

NICOLAEV Ghenadie